

Šviesa

Kultūros sala

Teatro atokvėpis: nuotolinės repeticijos, pagalba ir planai

Kovo 27-ąją minėdami Tarptautinę teatro dieną Jurbarko kultūros centro (KC) Konstantino Glinkio teatro aktoriai kėlė tikras ar butaforines šampano taures ir vienas kitą sveikino sėdėdami prie kompiuterių ekranu. „Sudainavo ir teatro himna, o Teatro dieną kompiutrai dar paminėsime ir įteiksime tradicines „Vandens“ nominacijas“, – pažada tetaro režisierė Danutė Budrytė-Samienė.

Pasak Danutės Budrytės-Samienės,
nuotolinės repeticijos –
būdas palaikti
ryšį tarp aktorių,
kelti nuotaiką
ir optimizmą.

Nominantu neatskleidžia

Tarptautinės teatro dienos proga K. Glinkio teatro aktoriai pagerbiami nominacijomis „Vanduo“. Šiemet jos būtų įteiktos devintą kartą. Buvo suplanuotas gražus renginys su aktore Virginija Kochanskyte, kuri ne tik sutiko vesti nominacijų vakarą, bet ir dalyvauja poezijos spektaklyje „Camino vaineras“, „Su V. Kochanskyte esame bendravę jau anksčiau. Ji dalyvavo mūsų renginyje ir sužavėjo šiltu ir tvirtu ryšiu su žiūrovais. Aktorė rengėsi skaityti eiles mūsų spektaklyje. Vilniuosi, kad ši programa niekur nedings, ir su nominacijomis bei pasiodyrumu sugrįžime po karantino“, – tikisi D. Budrytė-Samienė.

Kaij ir kasmet nominantai „Vandens“ apdovanojimams atkeliauja iš režisierės užrašų knygelių – joje visus metus žymimi teatro aktorių pasiekimai ir nuotykiai. „Kadangi nominacijas vis tiek įteiksime, jų laimėtojų neišduosiu“, – sypsosi teatro vadovė. Tačiau jai atskleidžia šių metu nominacijų padarinimus, tad teatraliai gali paspėlioti, kas jų buvo vertas.

Kaij kultūros namų sales pasibaigus karantinui vėl sugrįž žiūrovai, teatro žmonės išsidalys „Vandens“ apdovanojimais. „Metų epizodinės poros“, „Teatro debiuto“, „Metų vyriško vaidmens atlikėjo“, „Metų moteriško vaidmens atlikėjės“, „Išgelbėto spektaklio“, „Teatro tévų“ nominacijose. Taip pat bus pagerbtai teatro rėmėjai ir partneriai. „Kaip ir kasmet pagerbsime vieną iš teatro draugų ir įteiksime „Teatro būčiulo“ nominaciją“, – paslaptingai kalba D. Budrytė-Samienė.

Su naujomis jégomis

Teatro žmonėms metai nuo vienos Teatro dienos iki kitos

Konstantino Glinkio teatro aktoriai drauge kuria spektaklius, organizuoja renginius, mini asmenines ir kalendorinės šventes bei palaiko vienas kitą bet kokioje situacijoje.

J. Stanaitienės nuotr.

Vienas iš dabar statomų spektaklių bus skirtas teatro primadonai Birutei Skandunienėi, gegužę minėsianti gražų jubiliejų.

praskriaja palikdami atmintyje gausybę gražių akimirkų scenoje ir užkulisiuose bei šypsenas žiūrovų veidoose. Teatras šiuo metu vaidina keturis spektaklius – Juozas Petruolio „Prieš srovę“, Antano Gailiaus „Camino vainerą“, Birutės Puklevičiūtės „Rimas pas Keštutį“ ir publicistinių vaidinių apie Vyduną „Tiltai į téviškę“.

Pernai K. Glinkio teatras su spektakliais vaikams „Rimas pas Keštutį“ gasto rialio Austrijoje ir Čekijoje, kur vaidino lietuvių bendruomenės „Vienos“ ir Prahos lietuvių bendruomenės spektaklio pažiūrėti susirinko daugiau nei po 100 žmonių, apsilankė ambasadoriai, jautėme, kad žmonėms suteikėme džiaugsmo“, – sako D. Budrytė-Samienė. Ji tikina, kad į kiekvienas gastrroles stengiasi vežti geriausią, koki jmanoma, spektaklio variantą – drauge gabenasi dekoracijas, kostiumus. Užsienyje gvenantys lietuvių tikiino, kad spektaklis buvo jdomus ne tik vaikams – istorinių žinių pasisémė ir tévai.

Teatro gyvenimu domisi, jo veiklose dalyvauti nesibodi ir jaunių pamokydžiai rodyti nepavargsta jo veteranės – Birutė Skandunienė, Danutė Mikelaitienė, Laimutė Ašmonaitienė, Adelė Zubavičia. Tačiau teatro režisierė džiaugiasi, kad teatras pavilioja ir vis nauju žmonių. Akytai po pirmojo bendradarbiavimo spektaklyje apie Vyduną į K. Glinkio teatrą išsiliejo smalininkiečiai – mėgėjų teatro „Ažuolynė“ aktorių Gražina Martišienė, Angelina Reičiūnienė, Jonas Mockus, Inesa Kazikitienė. Teatro gretas papildė ir jurbarkietės medikės Aušrinė Meškauskienė, Rūta Lukšienė, Vilma Butienė.

„Labai gražus, atsakingas ir kurybingas A. Meškauskienės požiūris į dalyvavimą teatro veikloje. Šauniai į kolektyvą išsiliejo gydytojos Rūta ir Vilma, tačiau mes suprantame, kad joms dabar tikrai ne teatras galvoje – jos reikalangos savo darbo vietoje“, – sako D. Budrytė-Samienė. Teatre savo vietą atranda ir jo rėmėjų, aktorių atžalos. „Vaikai užauga, pabėga, bet kol jie čia, su tėvelių pagalba į dalyvavimą repeticijose ir pasiodymuose žiūri labai atsakingai“, – patikina režisierė. Mažieji buvo puikūs pagalbininkai rengiant Lietuvų kalbos dienoms skirtus pasiodyrėmus Jurbarko KC skyriuose.

Darbai nestovi

Karantinui pateikus savo sąlygas, kitaip dirbtu tuo išmokti ir teatralams. Dabar kasdien 16 ir 18 val. jie susitinka repeticijose nuotoliniu būdu. „Statome du spektaklius, tad susitinkame tam, kad galėtume perskaityti tekstus, jų nepamirštume. Stengiamės palaikti ryšį, bendrauti, kelti nuotaiką ir išlaikyti optimizmą. Mes vieni kitiems esame svarbūs, todėl stengiamės padėti kaip galime – siuvmone ligoninėms, kuriose dirba mūsų aktorės – medikės, kaukes, jomis aprūpinome savo veteranes. Baudžiu jas niekui

į namų neiti, jei ko reiks – padėsi-me. Manau, klausu“, – juokiasi D. Budrytė-Samienė.

Teatro mėgėjų klubo parentgamate profesionalaus meno skliaudos projekte su K. Glinkio teatro aktoriais dirba režisierius Albertas Vidžiūnas, 7-8 aktoriai ruošia vaidmenis jo statomame spektaklyje pagal Herkaus Kunčiūs pjesę „Sobieskis“. „Tai labai drasti, moderni, drastiška, aštriai problemas kelianti pjesę. Ji bus skirta augausiui auditorijai. Režisierius kurių su autoriaus leidimu adaptavo mūsų teatrui – vyriskos rolos buvo pakeistos moteriškomis ir atvirkščiai. Turėtų būti labai jdomus pastatymas“, – mano teatro vadovė. Šiame spektaklyje vaidina vidurinioji teatro karta.

Kita spektakli – pagal Romualdo Granausko „Kenotafa“ stato pati D. Budrytė-Samienė. „Kai perskaičiu ši kurių, jo pagrindinis herojus man pasirode lyg kurktas mūsy teatro aktoriui Keštutį Matuzui. Kitas aspektas – jame yra svarbi rolo gegužės 14 d. dyvyniasdešimtmati šventėsminčiai mūsų primadonai – Birutė Skandunienėi. Tai – senos išmintingos mokytojos vaidmuo.

SPAUDOS,
RADIJU IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Vien matyti Birutę repeticijose buvo kažkas išpūdingo. Tai – jos vaidmuo, kiekviena frazė iš jos lūpu skamba nepakartojama“, – teatro aktoriais džiaugiasi režisierė. Ji viliasi, kad spektakli pavyks greit užbaigtis, nes ne tiek daug jau buvo ir likę.

Yra svarbesnių dalykų

Pasak D. Budrytė-Samienės, nors gyvenimas šiuo metu gerokai pasikeitęs, planuoti tai netrukdo – ir toliai galvojama apie vyksiančius renginius, statomus spektaklius, rašomi projektais. „Buvau astostogose, dabar jau – prastovoje. Bet suprantu, kad dabar tokis laikas ir neturime teisės yzti“, – išitikinusi režisierė.

Kai kuriems kultūros darbuotojams respublikinėi spaudai skundžiantis dėl Jurbarko r. savivaldybės mero paskelbtos prastovos D. Budrytė-Samienė turi savo matymą. „Galbūt mano poreikiai nėra dideli – gerai gyvenom iki karantinio ir dabar pragyvenime, jei reikės ir kitiems padėsi – sumuštinį visada sutepsi, jei kas bus alkanas. Nors abu su vyrų esame rizikos grupėje, užsirašėme savanorišas – benzi prie telefonų pasėdėti galime. O kai tikrai negalime – tai skystis, verkti“, – sako teatro vadovė. Ji cituoja ir režisierę Eimuntą Nekrošių, kuris žurnalistus tikino, kad šiuo metu teatras nėra gyvybiškai svarbus, svarbūs pirmose gretose dirbantys medikai.

Jei kažkam labai sunku, turi namuose problemų, režisierė siūlo kalbėti su vadovais, ieškoti išeicių, o ne burnoti – tikrai atsiras, kas padės. „Turime draugų visoje Lietuvoje, kurie dirba gyvybiškai svarbū darbą, naktimis vyksta į pasienius. Be teatro dabar niekas nenumirs. Mes turime būti tie, kurių stovii už kareivų ir padavinėja jiems šovinius. Jei aš dabar imčiu yzti, nieko verti būtų poezijos, skaitytos prie partizanų vado Jono Žemaičio-Vytauto žemėnės žodžiai“, – D. Budrytė-Samienė turi griežtą nuomonę.

Jūratė STANAITIENĖ